

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ αριθ. 2/99

του Ελεγκτιού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης

(1999/C 154/01)

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 188 Γ (μελλοντικό άρθρο 248),

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 160 Γ,

την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) για την ίδρυση ευρωπαϊκής υπηρεσίας ερευνών για την καταπολέμηση της απάτης, που υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 4 Δεκεμβρίου 1998 ⁽¹⁾ και η οποία, συγκεκριμένα, ήταν αντίδραση στην έκθεση Bösch του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την UCLAF ⁽²⁾, που εγκρίθηκε στις 7 Οκτωβρίου 1998,

το αίτημα που υπέβαλε το Συμβούλιο, στις 22 Δεκεμβρίου 1998, για γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο παρελήφθη από το Συνέδριο στις 11 Ιανουαρίου 1999,

την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης, η οποία διαβιβάστηκε από την Επιτροπή στο Συνέδριο στις 29 Μαρτίου 1999 ⁽³⁾,

το αίτημα που υπέβαλε το Συμβούλιο, στις 9 Απριλίου 1999, για γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με την τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης, το οποίο παρελήφθη από το Συνέδριο στις 13 Απριλίου 1999,

Η ειδική έκθεση του Συνεδρίου για την UCLAF

1. Στην ειδική του έκθεση αριθ. 8/98 σχετικά με τις υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι ειδικά επιφορτισμένες με την καταπολέμηση της απάτης, ιδίως «Unité de coordination de la lutte anti-fraude» (UCLAF) ⁽⁴⁾, το Συνέδριο παρατήρησε ότι:

- εφόσον η σύμβαση και τα πρωτόκολλα στα πλαίσια του τρίτου πυλώνα της συνθήκης δεν έχουν κυρωθεί, οι εξουσίες της Επιτροπής στο θέμα της καταπολέμησης της απάτης παραμένουν περιορισμένες,
- οι οργανωτικές ρυθμίσεις εντός της Επιτροπής και με τα κράτη μέλη δεν είναι πάντοτε σαφείς και συχνά είναι πολύπλοκες και δύσκαμπτες,
- η συνεργασία με τα κράτη μέλη παρακωλύεται επίσης από τον τρόπο με τον οποίο τηρούνται τα προνόμια και οι ασυλίες των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· επιπλέον δε η UCLAF, κατά τις έρευνές της στην επικράτεια των κρατών μελών, έχει να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσχέρειες σχετικές με την εθνική νομοθεσία,
- η ποιότητα των στοιχείων που τηρούνται στις βάσεις δεδομένων και η χρήση αυτών των στοιχείων δεν ήταν ικανοποιητική· επιπλέον, ο συντονισμός μεταξύ της UCLAF, των άλλων ΓΔ και των κρατών μελών σε σχέση με τις βάσεις δεδομένων και την ανταλλαγή και εκμετάλλευση πληροφοριών χρειάζεται να βελτιωθεί,
- οι εσωτερικές διαδικασίες της Επιτροπής και οι αρμοδιότητες για την καταπολέμηση της εσωτερικής διαφθοράς ήταν ασαφείς και ελλιπείς. Δεν υπήρχαν σαφείς οδηγίες για τις έρευνες, δεν υπήρχε σαφής πολιτική (μηδενική ανοχή) και υπήρχαν αμφιβολίες για το εάν η UCLAF, με την παρούσα διάρθρωσή της, θα έπρεπε να ασχολείται με περιπτώσεις διαφθοράς στις οποίες εμπλέκεται προσωπικό της Επιτροπής,
- η UCLAF δεν έχει την αρμοδιότητα να διενεργεί έρευνες που αφορούν άλλα θεσμικά όργανα·

⁽¹⁾ COM(1998) 717 τελικό - 98/0329 (CNS), ΕΕ C 21 της 26.1.1999, σ. 10.

⁽²⁾ Ψήφισμα AU- 0297/98.

⁽³⁾ COM(1999) 140 τελικό - 98/0239 (CNS).

⁽⁴⁾ ΕΕ C 230 της 22.7.1998.

Δομή της πρότασης

2. Η σύσταση Υπηρεσίας καταπολέμησης της απάτης αποτελεί αντικείμενο διαφόρων εγγράφων:

- α) σχεδίου κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης·
- β) (σχεδίου) απόφασης της Επιτροπής για την ίδρυση Υπηρεσίας καταπολέμησης της απάτης, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τις εσωτερικές και εξωτερικές έρευνες, για την ανάπτυξη του σχεδιασμού και της νομοθεσίας σε θέματα καταπολέμησης της απάτης και για κάθε άλλη επιχειρησιακή δραστηριότητα στην καταπολέμηση της απάτης (άρθρο 2 της απόφασης)·
- γ) σχεδίου διοργανικής συμφωνίας (ΔΣ) σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης, η οποία θα δίνει τη δυνατότητα στην Υπηρεσία αυτή να διεξάγει έρευνες στα διάφορα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς.

3. Η γνωμοδότηση του Συνεδρίου καλύπτει τα παραπάνω έγγραφα συνολικά. Δεδομένης της αλληλεξάρτησης των μέτρων, η μεμονωμένη εξέταση του σχεδίου κανονισμού του Συμβουλίου δεν θα ενδεικνύεται.

4. Ενώ η απόφαση της Επιτροπής καλύπτει την Υπηρεσία συνολικά, το σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου, σύμφωνα με τον τίτλο του, καλύπτει μόνο τα καθήκοντα διερεύνησης (εσωτερικής και εξωτερικής), η δε ΔΣ μειώνει περαιτέρω την έκταση, πραγματοποιούμενη μόνο τις εσωτερικές έρευνες. Έτσι η απόφαση της Επιτροπής καλύπτει συνολικότερες πτυχές, ενώ αντίστοιχα ο κανονισμός του Συμβουλίου και η ΔΣ καλύπτουν ειδικότερες πτυχές.

5. Η πρόταση για ΔΣ εξυπηρετεί διττό σκοπό. Η συμφωνία είναι κατά πρώτο λόγο αναγκαία για να δοθεί στην Υπηρεσία η εξουσία πρόσβασης στα άλλα όργανα και στους κοινοτικούς οργανισμούς. Κατά δεύτερο λόγο, η Επιτροπή αιτιολογεί την πρότασή της για ΔΣ ως προσωρινό μέσο επίλυσης ορισμένων προβλημάτων, εν αναμονή της αναθεώρησης του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Το Συνέδριο επισημαίνει την επιτυχία άλλων διοργανικών συμφωνιών -όπως εκείνης του 1998 σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση των διαδικασιών του προϋπολογισμού- ως ρεαλιστικών μέσων βελτίωσης της κοινοτικής διαχείρισης, ιδίως σε τομείς όπου η ανάγκη ευελιξίας καθιστά δυσχερή την εκπόνηση της πρόσφορης νομοθεσίας.

6. Όσον αφορά την πρόσβαση στα όργανα (πλην της Επιτροπής) και τους λοιπούς οργανισμούς, η επιχειρησιακή ανεξαρτησία της Υπηρεσίας θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την λυσιτελή έγκριση και εφαρμογή της προτεινόμενης ΔΣ και των αντίστοιχων αποφάσεων των οργάνων.

7. Όσον αφορά τις μελλοντικές τροποποιήσεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, είναι λυπηρό που η Επιτροπή, στην τεκμηρίωση που συνοδεύει την αναθεωρημένη πρότασή της, δεν έδωσε σαφή ένδειξη των τροποποιήσεων που θεωρεί αναγκαίες. Χωρίς αυτές τις πληροφορίες, δεν είναι δυνατόν να σχηματιστεί άποψη για το ακριβές περιεχόμενο της ΔΣ και του υποδείγματος απόφασης των οργάνων που επισυνάπτεται στην πρόταση. Επιπλέον, αν είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης, το Συνέδριο αμφιβάλλει για τη νομιμότητα των οποιωνδήποτε ενδιάμεσων μέτρων (εν προκειμένω, της ΔΣ και του υποδείγματος απόφασης των οργάνων) που επιχειρούν παράκαμψη αυτής της κανονιστικής ρύθμισης.

Η επιχειρησιακή ανεξαρτησία της Υπηρεσίας

8. Μετά τις συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, η Επιτροπή υπέβαλε σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου (σε συνδυασμό

με σχέδιο απόφασης της Επιτροπής και σχέδιο διοργανικής συμφωνίας) με το οποίο παρέχεται στην Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης ευρύτατη ανεξαρτησία για τις έρευνες. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 12 του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου και το άρθρο 3 του σχεδίου απόφασης της Επιτροπής, η Επιτροπή δεν μπορεί να δίνει οδηγίες στον διευθυντή (και κατ' επέκταση στην Υπηρεσία) όσον αφορά τις έρευνες. Ενώ ο σκοπός της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου οργάνου επιδιώκεται από όλα τα μέρη που συμμετέχουν στη συζήτηση, η συγκρότηση ενός ανεξάρτητου οργάνου, σύμφωνα με τις επιδιώξεις των προτεινόμενων κειμένων, καθίσταται δυσχερέστερη από το γεγονός ότι το όργανο αυτό αποτελεί τμήμα της Επιτροπής. Πράγματι, ακόμη κι αν η Υπηρεσία πρέπει να είναι επιχειρησιακά ανεξάρτητη, η τελική ευθύνη για τις ενέργειές της ανήκει στην Επιτροπή, εφόσον η Υπηρεσία παραμένει τμήμα της τελευταίας. Τούτο επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι προσφυγές που θα προκαλούνται από τις πράξεις της Υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων και των πράξεων για έρευνες, θα ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της Επιτροπής και όχι κατά της Υπηρεσίας απευθείας.

9. Επομένως, το κείμενο της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 12 του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου θα πρέπει να τροποποιηθεί, ώστε η επιχειρησιακή ανεξαρτησία του επικεφαλής της Υπηρεσίας να είναι συνεπής με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής. Στο θέμα αυτό, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως παράδειγμα το καθεστώς του δημοσιονομικού ελεγκτή. Αφενός, ο δημοσιονομικός ελεγκτής διαθέτει ανεξαρτησία κατά την άσκηση των καθηκόντων του και μπορεί ακόμη και να υποχρεώσει το θεσμικό όργανο να σεβαστεί αυτή την ανεξαρτησία του με δικαίωμα προσφυγής στο Δικαστήριο (άρθρο 24 του δημοσιονομικού κανονισμού). Αφετέρου όμως το όργανο είναι σε θέση να ασκήσει την τελική ευθύνη του με τη διαδικασία παράκαμψης, που υπόκειται σε ορισμένους όρους διαφάνειας (άρθρο 39 του δημοσιονομικού κανονισμού).

Επιτροπή εποπτείας

10. Τα καθήκοντα της επιτροπής εποπτείας αναφέρονται τόσο στην απόφαση της Επιτροπής (άρθρα 5 και 6) όσο και στο σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου (άρθρο 11). Στην έκθεση του Συνεδρίου για την UCLAF αναφέρεται ότι είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η προστασία της ανεξαρτησίας του ρόλου της διερεύνησης της απάτης. Μολονότι μια ανεξάρτητη επιτροπή θα μπορούσε να είναι σε θέση να εκπληρώσει ένα τέτοιο ρόλο, και μολονότι η εν λόγω επιτροπή θεωρείται ότι έχει καθήκον «να επικουρεί» την Υπηρεσία, τα καθήκοντά της -γνωμοδότηση της στον επικεφαλής της Υπηρεσίας σχετικά με τις τρέχουσες δραστηριότητες, απευθείας υποβολή έκθεσης στα άλλα όργανα, εποπτεία της προπαρασκευής του προϋπολογισμού και του προγράμματος εργασίας της Υπηρεσίας- και μάλιστα και ο ίδιος ο τίτλος της, υποδηλώνουν ότι στην ουσία θα καθίστατο ένα είδος ανεξάρτητου διοικητικού συμβουλίου. Αυτό θα απέβαινε πηγή μεγάλων δυσχερειών για την αποτελεσματική διαχείριση της Υπηρεσίας από τον επικεφαλής της και επιπλέον θα επηρέαζε δυσμενώς την εκπλήρωση των καθηκόντων του έναντι της Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου. Θα ήταν, πράγματι, υπεύθυνος έναντι της επιτροπής παρά έναντι των θεσμικών οργάνων. Το Συνέδριο αμφιβάλλει κατά πόσο υπάρχει εξουσία για ένα τέτοιο διοικητικό συμβούλιο στα πλαίσια της παρούσας θεσμικής δομής που καθορίζεται από τη Συνθήκη. Συνεπώς, το Συνέδριο θεωρεί ότι η παρούσα πρόταση θα ήταν σαφέστερη και ισχυρότερη χωρίς την επιτροπή εποπτείας· εάν χρειάζεται διαβούλευση μεταξύ των τριών κύριων ενδιαφερόμενων θεσμικών οργάνων σχετικά με τη λειτουργία της Υπηρεσίας, θα μπορούσε να οργανωθεί καλύτερα μέσω των καθιερωμένων διοργανικών συζητήσεων όπως αυτές που πραγματοποιήθηκαν για την προπαρασκευή αυτών των προτάσεων.

11. Οποιαδήποτε διάρθρωση συγκροτείται, θα πρέπει να παραμένει σαφές ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο διατηρεί την υποχρέωση και τις εξουσίες του για εξωτερικούς ελέγχους όπως προβλέπονται από τη Συνθήκη. Επομένως, εάν παραμείνει το άρθρο 11, θα πρέπει να αρχίζει ως εξής:

«Υπό την επιφύλαξη των ελέγχων που διενεργούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο βάσει του άρθρου 188 Γ (μελλοντικό άρθρο 248) της συνθήκης ΕΚ, η Υπηρεσία...»

Ο ρόλος της Υπηρεσίας

12. Η νομοθεσία που αναφέρεται για τα καθήκοντα της Υπηρεσίας περιορίζεται, στο άρθρο 3 του σχεδίου κανονισμού του Συμβουλίου, στους κανονισμούς (Ευρατομ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 και (ΕΚ, Ευρατομ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου. Στο αναθεωρημένο σχέδιο πρότασης για απόφαση της Επιτροπής⁽⁵⁾ αποσαφηνίζεται ότι η OLAF θα αναλάβει όλα τα καθήκοντα που ασκούσε έως τώρα η UCLAF. Τα καθήκοντα της Υπηρεσίας διευκρινίζονται στο άρθρο 2 αυτού του σχεδίου απόφασης. Φαίνεται ότι η δεύτερη παράγραφος αυτού του άρθρου περιλαμβάνει επίσης, ως καθήκον της OLAF, καθήκοντα τα οποία εκτελούνται επί του παρόντος από τις γενικές διευθύνσεις που είναι αρμόδιες για ορισμένους τομείς. Είναι αμφισβητήσιμο κατά πόσο η νέα Υπηρεσία θα μπορούσε να προσθέσει αυτά τα καθήκοντα, που αφορούν όλες τις παρατυπίες και παρανομίες, στο πρωταρχικό καθήκον της διερεύνησης περιπτώσεων (ενδεχόμενης) απάτης, όπως ορίζεται π.χ. στην πράξη του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1995⁽⁶⁾, χωρίς τον κίνδυνο παράλυσης της τελευταίας αυτής δραστηριότητας.

Δικαίωμα πρόσβασης της Υπηρεσίας σε πληροφορίες

13. Το άρθρο 4 παρ. 2 και το άρθρο 7 του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς των ερευνών μεταξύ των οργάνων και της Υπηρεσίας. Δεν αναφέρεται καθόλου η εξουσία της να ζητά -γενικά- πληροφορίες που είναι χρήσιμες για την καταπολέμηση της απάτης προς τον σκοπό της συλλογής στοιχείων. Συγχρόνως, το άρθρο 1 του υποδείγματος απόφασης επιβάλλει στα όργανα την υποχρέωση να ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Υπηρεσία για κάθε γεγονός που υποπίπτει στην αντίληψή τους και προκαλεί υπόνοια απάτης (κ.λπ.) Μολονότι αυτή η υποχρέωση μπορεί να συναχθεί από τη διατύπωση των σχετικών άρθρων του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου, είναι τόσο σημαντική που θα έπρεπε να αναφέρεται ρητά εκεί, εκτός από τις γενικότερες διατάξεις στο θέμα της ανταλλαγής πληροφοριών. Τούτο είναι ιδιαίτερα αναγκαίο, καθώς δεν υπάρχει εγγύηση ότι τα όργανα θα εγκρίνουν εσωτερικές αποφάσεις που θα αντικατοπτρίζουν με ακρίβεια το υπόδειγμα που παρατίθεται με το εξεταζόμενο σύνολο κειμένων.

14. Κατά την ερμηνεία της πρώτης παραγράφου του άρθρου 7 του κανονισμού του Συμβουλίου, θα πρέπει να είναι απολύτως σαφές ότι είναι έργο του επικεφαλής της Υπηρεσίας να καθορίζει τα στοιχεία που είναι «αναγκαία για τις διεξαγόμενες έρευνες».

Διορισμός και παύση του επικεφαλής της Υπηρεσίας

15. Το άρθρο 5, παρ. 1 της απόφασης της Επιτροπής και το άρθρο 12, παρ. 1 του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου αναφέρονται στο διορισμό του διευθυντή της Υπηρεσίας, που γίνεται έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

16. Ο διορισμός και η παύση μονίμων και λοιπών υπαλλήλων διέπονται από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης και το καθεστώς λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι όροι διορισμού και παύσης, καθώς και οι διαδικασίες διαβούλευσης, δεν μπορούν να επιβληθούν από τον προτεινόμενο κανονισμό του Συμβουλίου, διότι οι κανόνες διορισμού και παύσης μονίμων και λοιπών υπαλλήλων θα πρέπει να εγκρίνονται βάσει του άρθρου 24, παρ. 2 της συνθήκης της 8ης Απριλίου 1965 για την

ίδρυση ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Θα πρέπει επομένως να απαλειφθούν από τον προτεινόμενο κανονισμό του Συμβουλίου. Ωστόσο, οι κανόνες διαβούλευσης θα μπορούσαν να διατηρηθούν στο σχέδιο απόφασης της Επιτροπής, καθώς τίποτε δεν εμποδίζει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να καθορίσει διαδικασίες διαβούλευσης.

17. Θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο να προστεθεί στο άρθρο 12, παρ. 1 του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου διάταξη για την κοινοποίηση των αποφάσεων σχετικά με τη σταδιοδρομία του επικεφαλής της Υπηρεσίας στα υπόλοιπα όργανα, όπως συμβαίνει και με τον δημοσιονομικό ελεγκτή (άρθρο 24 του δημοσιονομικού κανονισμού). Θα μπορούσε να προβλεφθεί το ακόλουθο κείμενο: «Ο διορισμός του επικεφαλής της Υπηρεσίας, η προαγωγή του και οι πειθαρχικοί κανόνες ή η μετάταξη, καθώς και κάθε άλλη διαδικασία, αποτελούν αντικείμενο αιτιολογημένης απόφασης που διαβιβάζεται, προς ενημέρωση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στο Ελεγκτικό Συνέδριο».

Λοιπά θέματα προσωπικού

18. Ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης (άρθρο 90, παρ. 2) περιλαμβάνει κανόνες με τους οποίους θα πρέπει να εξετάζονται οι ενστάσεις από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, η οποία ορίζεται από κάθε όργανο σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Το άρθρο 14 του προτεινόμενου κανονισμού παρεμβαίνει στις διαδικασίες που ορίζει ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης και θα πρέπει επομένως να απαλειφθεί.

19. Ο κανονισμός θα έπρεπε να αποσαφινίζει ότι ο βαθμός του επικεφαλής της Υπηρεσίας θα πρέπει να είναι επιπέδου γενικού διευθυντή (A1). Αυτός θα άρμοζε, δεδομένων του ρόλου και του κύρους του οργάνου, καθώς και των αρμοδιοτήτων του επικεφαλής του.

Παρακολούθηση των μέτρων που λαμβάνονται και των αποτελεσμάτων τους

20. Είναι ευθύνη της διοίκησης του οργάνου να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα έπειτα από τα αποτελέσματα των ερευνών της Υπηρεσίας. Οι προσπάθειες για τη σύσταση ανεξάρτητου, αποτελεσματικού και αποδοτικού σώματος ερευνών θα είναι μάταιες εάν η συνέχεια που δίνεται από τα θεσμικά όργανα στις εκθέσεις του και στις συστάσεις του είναι ανεπαρκής. Οι διαδικασίες παρακολούθησης για τις εξωτερικές έρευνες μπορούν να καταστούν ενεργές μόνο μετά την κύρωση της σύμβασης στα πλαίσια του τρίτου πυλώνα της συνθήκης. Για τις εσωτερικές έρευνες, οι πειθαρχικές διαδικασίες καθώς και οι διαδικασίες για την ανάκτηση κεφαλαίων θα πρέπει να ενισχυθούν, όπως πρότεινε ήδη το Συνέδριο στη γνωμοδότησή του αριθ. 4/97 σχετικά με την πρόταση τροποποίησης του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977⁽⁷⁾.

Δημοσιονομικές διατάξεις

21. Το περιεχόμενο του άρθρου 13 του προτεινόμενου κανονισμού του Συμβουλίου θα έπρεπε να περιληφθεί σε έναν δημοσιονομικό κανονισμό που εγκρίνεται βάσει του άρθρου 209 της συνθήκης και όχι σε σχέδιο κανονισμού που υποβάλλεται βάσει του άρθρου 235 της συνθήκης.

⁽⁵⁾ Δεν έχει ακόμη εγκριθεί επίσημα.

⁽⁶⁾ Πράξη του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1995 για την κατάρτιση σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ C 316 της 27.11.1995).

⁽⁷⁾ Σημεία 5.18-5.23 του παραρτήματος που δημοσιεύτηκε στην ΕΕ C 57 της 23.2.1998.

Διοργανική συμφωνία

22. Δεν αποσαφηνίζεται ποια όργανα και οργανισμούς θα πρέπει να αφορά η ΔΣ και σε ποιο βαθμό λαμβάνονται υπόψη οι υποχρεώσεις για το απόρρητο των στοιχείων που συνδέονται με την αποστολή ορισμένων οργάνων.

ερευνών σε όλα τα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς· η Επιτροπή παραμένει τελικώς υπεύθυνη για τις ενέργειες των υπηρεσιών της. Έτσι, η δημιουργία οργάνου που προβλέπεται να είναι ανεξάρτητο αλλά συγχρόνως λειτουργεί εντός της Επιτροπής δημιουργεί ορισμένα πρακτικά καθώς και νομικά προβλήματα·

β) η παρούσα πρόταση θα ήταν σαφέστερη και ισχυρότερη χωρίς την επιτροπή εποπτείας·

Συμπέρασμα

23. Συμπερασματικά, το Συνέδριο είναι της γνώμης ότι:

α) ο κύριος σκοπός της πρότασης φαίνεται να περιορίζεται στη δημιουργία μιας διάρθρωσης η οποία θα επιτρέπει τη διενέργεια εσωτερικών

γ) φαίνεται ότι τα καθήκοντα και οι υπάλληλοι θα μεταφερθούν από την UCLAF στη νέα Υπηρεσία. Στο πλαίσιο αυτό, το Συνέδριο εφιστά την προσοχή στις παρατηρήσεις που περιλάμβανε η ειδική έκθεση 8/98, και ιδίως εκείνες που αφορούν τη διαχείριση της UCLAF και τα προβλήματα συνεργασίας με τα κράτη μέλη. Τα προβλήματα αυτά χρειάζεται να επιλυθούν προτού καταστεί πλήρως ενεργή οποιαδήποτε υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης.

Η παρούσα γνωμοδότηση εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο κατά τη συνεδρίασή του της 14ης και 15ης Απριλίου 1999.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Jan O. KARLSSON

Πρόεδρος